

ACC. NR. 4422

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne ..... Upptecknat av: Helga Persson .....
Härad: S. Åsbo ..... Adress: Höör .....
Socken: Kvidinge ..... Berättat av: Maria Larsson, Klöva, Ste-
nestad.
Uppteckningsår: 1934 ..... Född år 1839 i Kvidinge.

Uppteckningen rör : I. Bäckamannen, (sid. 1), II. När man skulle re-
sa till Blåkulla, (s. 1).

4422

1

I.

Bäckamannen i Mårtenstorp (Kvidinge).

Berätterskan var född i Mårtenstorp, Kvidinge församling. Här fanns en liten björkdunge, i vilken man trodde bäckamannen hade sitt tillhåll, och därför var man rädd för att gå där när det var mörkt för man trodde han ville förvillå folk. Man omtalade, att bäckamannen brukade gå i björket med en lykta i handen och detta hade berätterskan sett.

II.

När man skulle resa till Blåkulla.

Skärtorsdag troddes alla häxor resa till Blåkulla på en kvast. För att komma iväg och på rätt stråt skulle man starta genom skorstenen, och då färden skulle begynna skulle man säga: "Rätt upp och ut över alla eke- och boketoppar tills hanen gå!"

En person läste emellertid fel och sade: "Rätt upp och ned till hanen gå!" och så fick han åka upp och ned i skorstenen, i stället för att komma ut och iväg till Blåkulla.

Landskap: Skåne..... Upptecknat av: Helga Persson.....

Härad: S. Åsbo..... Adress: Box 208 Höör.....

Socken: V. Sönnarslöv..... Berättat av Fru Nilsson, Forsby.....

Uppteckningsår: 1934..... Omkr. 60-70 år.
Född år i V. Sönnarslöv.....

Uppteckningen rör : Frågel. 9, Textiliernas användning. (sid. 1-2)

1 4422

I.

Frågelista 9.

Textiliernas användning.

Berätterskan omtalar, att man i dessa trakter i närheten av Klippan i V. Sönnarslövs socken ej brukade använda dukar i vardagslag, ^{och} om på enstaka ställen dukar användes voro de i sexskäft med bomull till varp, och blångarn till islag.

Man använde dukar till det stora långbordet, medan man endast lade servietter på de mindre borden. På det stora bordet skulle duken räcka över hela bordytan. I köket användes inga dukar alls.

I kammare och sal brukade man ha dukar på bordet och det kunde hända, att dessa hade kulört islag. Vid högtidlige^{re} tillfällen^{en}, till vilka räknades bröllop, begravning och barndop, hade man finare dukar av tioskafts dräll. Var bordet så stort att duken ej räckte till lade man en annan duk i samma eller något liknande mönster över så att hela ytan blev täckt. I berätterskans hem var dukförrådet så stort att man använde egna dukar, men där man ej hade så stort lager lånade man dukar till kalastillfällen om så behövdes. Man lånade då av grannar el-

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Frågelista 9
Textiliernas
användning.

2 4422

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ler släktingar.

Servietter och dukar vävdes vanligen i samma mönster, men ej i samma räckor, ty man hade vanligen bård vid båda ändar på servietterna, och det kunde man ej få om man vävde dem i dukräckan. Servietterna voro omkring 70 cm. i omkrets. Förutom vid förut nämnda högtidligare tillfällen då man lade en serviett till varje gäst, liksom nu, brukade man även då en eller ett par personer kommo på besök lägga en serviett på ett hörn eller på ena ändan av långbordet och så serverades trakteringen där.

Märkningen av linne skedde vanligen med s. k. märkbläck och namnet sattes ~~vanligen~~ i vänstra hörnet.
